

paa, hvad de vare før 1897. Denne Tanke haaber jeg, den ærede Minister saavel som det eventuelle Udvalg ville slutte sig til.

I øvrigt skal jeg ikke udtale mig om Lovforslaget eller fremsætte Bemærkninger, hvor megen Anledning der end kunde være givet mig dertil; jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at naar det ærede Medlem igaar begyndte sin Tale med at udvikle, hvorledes i senere Aar Udgifterne til Militærvæsenet ere blevne forhøjede, saa skal jeg lade disse Tal staa ganske ved deres Værd, men det ærede Medlem kan ikke blive ved at nævne de omtrent 400,000 Kr. til Underofficererne, naar det dog alligevel er en Lønreform, som det ærede Medlem har været meget virksom for at gennemføre. Det er et Standpunkt, man ikke kan staa paa, at være ivrig for en saadan Lønreform, og naar den er gennemført, saa at blive ved med at behrejde Tinget eller Tingene, at en saadan Forøgelse er fremkommen. Saa maatte det ærede Medlem i sin Tid have stillet sig imod Reformen, saa var der Konsekvens i det ærede Medlems Standpunkt, men virkelig ikke i det, det ærede Medlem nu staar paa. Det er muligt, at det ærede Medlem ogsaa kan faa en Udgiftsforhøjelse paa de militære Budgetter, hvis han lader Underofficers-Lønningstil læget fare, men faar han det, er der stor Grund til at lade det Punkt fare, selvom han dermed maa lide den Sorg, at Udgiftsforøgelsen bliver noget mindre, end han baade af saglige og politiske Hensyn kunde ønske, at den blev.

Dinesen: Flere ærede Medlemmer have omtalt Forplejningskorpsspørgsmaalets Afgørelse i 1897, og nu ogsaa den ærede sidste Taler. Skøndt jeg i det væsentlige er enig i, hvad han fremførte med Hensyn til dette Spørgsmaal's Afgørelse, maatte der dog føjes adskilligt til, hvis der skulde gives et fuldkomment Billede af, hvorledes det gik til med at føre denne Sag igennem paa det paagældende Tidspunkt. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa Sagen, men dog gøre et Par Bemærkninger ogsaa om dette Spørgsmaal, da det nu en Gang er kommet frem. Jeg skal da bringe i Erindring, at Forholdet var det, at den daværende Krigsminister ønskede Forplejningskorpsets Lønninger bragte paa en Fod, som svarede til Hærens Afdelingers indbyrdes Ordning, derpaa lagde han overordentlig Vægt. De daværende Parti-forhold i dette Ting gjorde imidlertid, at

der var ganske overordentlige Vanskeligheder for den daværende Minister ved at naa dette Formaal, og det var nødvendigt, naar dette Formaal skulde naas, saa at finde sig i, at Totaludgiftsbeløbet til Lønningerne til dette Korps blev holdt indenfor den Totalsum, som hidtil havde været anvendt til Forplejningskorpsets Lønninger. Ud over dette var det ikke muligt at opnaa her i Tinget en Gennemførelse af den Ordning, som Krigsministeren satte Pris paa. Det var det, der havde til Følge, at Lønningerne helt igennem blev saa lavt beregnede, som vi alle vide, at de have været. Jeg skal i øvrigt bemærke, at naar der den Gang blev gjort et saa stort Væsen af, hvorledes det gik til med denne Sag, og det Krav, der blev opstillet om, at der skulde tilvejebringes Nedgang i Militæruddgifterne, saa var det Totalbeløb, der sparedes i de paagældende Lønninger, efter den Ordning, der forelaa, ikke mere end 40 Kroner, altsaa en ren Ubetydelighed paa et Budget paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg indrømmer for mit Vedkommende gerne, at disse Lønninger baade den Gang og nu ere for lave, men jeg nærer megen Tvivl om, at der er nogen som helst Mulighed for at komme højere op end foreslaaet af den ærede Minister. Der er et andet Spørgsmaal, der ogsaa blev berørt af den ærede sidste Taler, om hvilket der ogsaa kunde siges noget yderligere, naar det skulde være fuldstændig klart, hvorledes det gik til. Jeg skal heller ikke her fordybe mig synderligt deri, det er Spørgsmaalet om de 20 Øre til Orlogsværftets Arbejdere, der maatte vente et Aar paa at faa dette Tillæg. Nu er dette Tillæg gennemført, og jeg haaber, at det maa være til Fordel for de paagældende Arbejdere, saa at der ingen Anledning er til at tale nærmere derom, men den Betragtning, der bedst kunde opstilles om dette Spørgsmaal, vilde være lige overfor dem, der nu ville rejse saa store Vanskeligheder ved at se dette Lovforslag gennemført, som her er forelagt af Ministeren.

Hvad min almindelige Stilling til dette Lovforslag angaar, er jeg i øvrigt i samme Tilfælde som den ærede sidste Taler ogsaa at kunne slutte mig til det ærede Medlem for Fredericia (Ousen). Det forekommer mig, at de almindelige Betragtninger, han anstillede i Anledning af det foreliggende Lovforslag, vare saa træffende og udtømmende, at jeg kan spare mig forskellige Bemærkninger, jeg ellers havde til Hensigt at gøre om Sagen, ved at henvise til, hvad